

Forfatter: Hans Frederik Emil Thorvald Marquard, 1873-1950

Titel: Udrag fra BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Gyldenstjerne, Henrik Mogensen (1565-05-29)

Citation: Hans Frederik Emil Thorvald Marquard, 1873-1950: "Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)*, I KOMMISSION HOS G. E. C. GAD, s. 622. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-006-shoot-idm140619152064256.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Sønlig helsen nu oc altid forsentt med Gud, Vor Herre. Kere fader, tacker ieg eder gott(!), som y mig altid gjort s. 623oc beuist haffuer, huilkett i skulle altid finne mig for eders lydactige barn. Kere fader, ieg fangett eders skriffuelse oc haffuer vel forstandet, att horre lunde y haffuer hollt mig [i] lere oc haffuer vogett møgett paa meg, huilkett ieg kand aldrig fuldtacke eder; men den alsom mectiste Gud vnnett mig att kunde vere eder saa tienst actig for alle mine dage, saa gerne som ieg skall veritt oc aldrig enten tencke eller gøre nogett, vden huad som y ville haffue giortt. Kere fader, som ieg oc forstor aff eders skriffuelse, att ieg vill giffue mig fraa for vden loff, eller att ieg skulle tacke mig selffa, dett for biude mig Gud, att ieg skulle nogen tid tenckett, men jeg haffuer ydmygeligen begerett ¹⁾ aff eder, att y haffde vellett veritt mig behielpelig, att ieg haffde motte kommett til skiffs; har(!) haffuer mange herremend kommett fraa fannen oc til skiffs ²⁾, som er Knud Reuenloff oc Hertuick Høken oc Anners Friis oc end da fler. Ieg haffuer for ingen anden skyld begeredett, annett end ieg kand her intett komme aff sted med mintt tingest, fordi ieg haffuer icke hafftt vogen y lang tid, oc haffuer ieg mist den enne vogenhest oc to vnder sael nu, end paa dette tog oc end, som var forderuet, som ieg gaff for ett gott harnisk, som Biorn Annersen vell haffuer sett. Skulle ieg nu tage ful besolning paa sex geryste heste, da vare dett icke møgett bere, end ieg stalle dem, end dog vi faar icke mange; men ieg haffuer giffuett mind rittmesterett till kende, hand siger mig att skulle fylle med de heste, ieg har; men krigs brug errett, att ingen den treie monett er att ende, da bør mig att haffue mitt tal fullt, som ieg er munstrett med. Kere fader, men dett icke eders vilge, att ieg maa komme her fraa, da vill ieg s. 624gerne bliffue her; men ieg kand icke formaaett att køffue heste igen; med de, ieg har, vill ieg lade mig bruge, som ieg har giortt til foren. Naar de kunde icke gaa mere, da noges mig til att gaa med. Kere fader, der for er min ydmyge bøn til eder, at y haffde villett giortt saa vell oc hiolpett mig med hues y kunde afflade met fettalig oc penninge oc sentt migett hid till Halmsted. Haffde icke Hans Holk veritt, da haffde ieg intett hafftt att terre; hand haffuer lontt mig en hal tynne kokød oc en hall tynne sild oc fire sier flex oc tredieu daler y kilpping(!); haffde ieg icke faaett dett, da haffdett gaaett mig ille, oc gaar dett fast paa grunne med mig. Vden y ville hielp meg, da ved ieg meg ingen raad, men aldrig skulle y finne mig anderlunden end for eders lydactige barn. Haffuer oc Knud Jude ¹⁾ lontt meg tre sier flesk oc en too eller tre tynner haffre. Kere fader, som y skriffuer mig til om mind smid, saa maa y vide, att ieg kunde ille ombere, men ieg skall vere her, vden ieg haffde en annen igen; men vill y jo haffuen, da skall hand vell korne til eder. Oc som y skriffuer att ville vide, huad ieg gøre aff mitt harnisk, dett haffuer ieg sentt heen til Lasse med dett skiff, som skulle hente den ved; faar ieg folk eller heste igen, da kand ieg altid vell faaett. Kere fader, hermed vil ieg haffue eder den alsommectiste Gud befalendis med altt dett, y vel uill. Skriffuett y Halmsted den 29. maii 65.